

Egy erd mérnök nem csak sétál az erd ben, és nézi, ahogyan ...

Megjelent: 2015. szeptember 24. csütörtök, 00:13 | Forestpress.hu

2015. szeptember 22. - **Szeretem a munkám - erd mérnök vagyok**

Dorka 32 éves, erd mérnök, egy erdészeti hatóságnál dolgozik egy nagyobb vidéki városban, és erd tervezési feladatokat lát el. A beszámolóját olvasva és a fotóit nézegetve remélem, mindenki kedvet kap egy jó kis erdei sétához...! ☺

– Miből áll a munkád?

– Az illetékességi területünk, ami átlagosan durván két megyét takar 10 körzetre van felosztva, a hatósági munka tervezési részének az a feladata, hogy évente egy körzet 10 évre szóló körzeti erd tervét elkészítse. Konkrétan ez abból áll, hogy minden erd részletre becslés készül — mennyi és milyen faállomány van rajta –, ez alapján meghatározzuk, hogy a gazdálkodó a következő 10 évben mit csinálhat a részletében. Például végezhet nevel vágásokat, gyérítheti, vagy ha az állomány elérte a véghasználati korát, akkor levághatja, aminek velejárója, hogy azt a részletet fel is kell újítani, hogy továbbra is erd maradjon. (Hogy a gazdálkodás a törvényes keretek között zajlik-e, illetve a felújítási kötelezettségnek a gazdálkodók eleget tesznek-e, azt az erdészeti hatóság másik része, az erd felügyelet ellenőrzi. Magyarországon egyébként elég szigorú erd törvény van érvényben, ami garantálja, hogy az erd terület nem csökkenhet, vagyis NINCS ERD IRTÁS!)

Az erd tervezési munkája alapvetően két részre oszlik: terepi szezónban a körzet összes erd részletét bejárjuk, ott mérünk, aztán a benti feldolgozás során az adatokat feldolgozzuk összesítjük, térképet készítünk, részlet szinten egyeztetünk a gazdálkodóval. Ezt követően összesítjük, értékeljük az adatokat összegyűrjük belé a körzeti erd tervet.

A napi tevékenység attól függ terepi szezón van-e vagy sem. Terepi szezónban egy átlagos nap úgy indul, hogy mikor beérek, átfutom az e-mailjeimet, aztán fogom a kinti mappát, hátizsákot, beülünk az autóba (mi most éppen hárman) és kimegyünk a területre. Mikor kiszállunk az autóból, megbeszéljük, mikor hol találkozunk, aztán nyomás. 100 × 100 m²-es hálóban bejárjuk az erd t, minden ponton mérünk. Napi átlagban 25-35 hektár területet írunk le, mindenki maga osztja be egyéni szükségletek, szokások alapján, hogy ezt hogy oldja meg. Az es napok, h ségnapok a benti el készítésről szólnak, el készítjük a következő napokat, munkatérképek készülnek, illetve elkezdjük a feldolgozást. A benti feldolgozás során el ször is ülünk a számítógép el tt, és számolunk, rögzítünk, ellenőrizzük, újra számolunk, újra ellenőrizzük borzasztó sokszor egymás után. Na a munkának ez a része halál... Megtervezzük minden egyes erd részletre, milyen fahasználatok milyen sürgősséggel történjenek a 10 éves tervciklus során. A térképezés sokkal jobb, térben lehatároljuk az egyes erd részleteket, nyiladékokat, utakat rajzolunk, szerencsére manapság már digitálisan.

Amikor nagyjából kész a feldolgozás, egyeztetünk a gazdálkodókkal és védett területen a természetvédelmi hatósággal, és az illetékes erd felügyelvel. Erd részletenként megbeszéljük mi mit terveztünk, a gazdálkodó, erd felügyel illetve a természetvédelem vagy egyetért, vagy egy szakmailag mindenki számára elfogadható kompromisszumot kell kötni. A tárgyalás eredménye szerint módosítunk a terveken. Statisztikák, grafikonok készülnek, szöveges értékelést írunk. Elkészül a körzeti erd terv.

Régen emellett sok egyéb tervezési feladatot láttunk el, én főleg erd telepítési tervekkel és természet helyfeltárási szakvéleményekkel foglalkoztam ezek közül. Szerintem ez az a része mun-

kámnak, ami miatt igazán érdemes csinálni. Nemrég sikerült éppen ilyen részletbe csöppennem munka közben. Nagyon jó érzés volt látni, hogy amit a papíron megterveztem, az kezd a valóságban erd képet öltetni, és tényleg azt mutatja a növekedése, amit a term hely alapján vártam.

– Milyen képzés kellett ahhoz, hogy ezzel foglalkozhass?

– Okleveles erd mérnök képzés kell hozzá. Ez egyetemi szint – 5 éves – egységes osztatlan képzés ma is. Az erd mérnöki képzés maga elég sokrét , nem véletlen, hogy az ember a munkája során elég változatos feladatokkal találkozhat. Klasszikusan az erd gazdálkodásban erd m velési, és fahasználati munkák tervezése, szervezése a f feladat, aminek kereteit az erd tervezés szabja és végrehatását az erd felügyelet ellen rzi, de természetvédelemmel, vadgazdálkodással, útépítéssel is foglalkoznak kollégák szép számmal. Nyilván vannak olyan pozíciók, ahol a gazdasági ismeretek sem mellékesek.

Nem árt, ha az ember fia/lánya otthonosan mozog reál tárgyokban, az els két évben f leg alapozó tárgyak vannak. Mumusok a matek, növénytan, dendrológia: ezek elég jól kirostálták nálunk az évfolyamot. Aztán elég széles spektrumon mozognak a tárgyak, elég sok és elég különböző beadandó feladattal. Ezek kapcsán terveztünk csörl t, csemetekertet, utat, hidat, gátat, fakitermelést, erd telepítést, családi házat... ami hirtelen eszembe jutott. A tantárgyak, témakörök között találkoztunk édesvízi haltenyésztéssel, geodéziával, üzemgazdaságtannal, vezetés- és vállalkozástannal, növényvédelemmel, állatokkal beleértve természetesen a rovarokat is, latin nevekkkel (juji..), növényekkel, diferenciálegyenletekkel....

Öreg TO-s nénink szavait idézve: „Itt kérem polihisztirképzés folyik”, és „ezt a szakot optimális esetben 5-8 év alatt lehet abszolválni.”

Maga az egyetem külön kis világ Sopronon belül. A selmeci hagyományok a mai napig meghatározóak a diákéletben. Elég ha csak belépünk a campus területére, a mi id nkben alapvet volt, hogy MINDENKI MINDENKINEK „Jó szerencsét!”-tel KÖSZÖN. A különböző évfolyamok között komoly hierarchia van, balekhétre pogányok érkeznek és iratkoznak be a pogányok bALEKoktatásban részesülnek és sikeres bALEKvizsga után ünnepélyes szakest keretében bALEKKÁ avatják. Következ évben kohlenbrenner lesz, a harmadik egyetemen töltött év vége felé pedig dics Firma, aki a következő szeptemberben a setét pogányságot okíthatja. Miután valaki elvégezte tanulmányit valétál, és onnantól már veterán.

Erd tervez ként a legfontosabb hogy képes legyen az ember összefüggésekben gondolkodni. Fontos tulajdonságok szerintem az elszántság, és kitartás, nem árt persze ha fizikailag jó állóképességgel bír az ember, és nyugodtan mondhatjuk, hogy kizáró ok ha valaki fél egyedül az erd ben.

– Mi a legnagyobb félreértés a munkáddal kapcsolatban?

– Hogy sétálunk az erd ben, és nézzük hogy n . (Minden nap 15 km-t megyünk, november 20-án is, mikor már legszívesebben ki sem szállnánk reggel az autóból. Igazán sétagalopp. Ja és nem nézzük, hanem mérjük, és mérés alapján BECSÜLJÜK.) Sokan azt hiszik, hogy fizetett turisták vagyunk.

A szakmáról általában is vannak tévedések: például hogy kiirtjuk az erd t. Szerencsére nem, az erd terület a mai Magyarország területén Trianon óta nagyjából megduplázódott. Emögött óriási munka van, gondoljunk csak pl. azokra a kopárokra, ahol a f sem n tt, most erd áll, voltak helyek, ahol vésték a csemeték helyét, földet hordtak, hogy legyen mibe ültetni, locsoltak meredek sziklafalakon.

Szakmán belüli félreértések rólunk: a kocsmában ülve hasra számokat írogatunk az üzemtervbe. A barátság éljen köztünk... Lehet hogy én csinálom rosszul vagy rossz példát láttam a kollégáktól, de a mi irodánknál nem tudok részletet, ami így készült volna.

- Mikor érezted úgy először, hogy „igen, ez az, ezt kerestem, itt a helyem”?
- Hát, ez nálam úgy szép lassan jött... de a diplomamunkám készítése közben már sejtettem

– Minek készültél gyerekkorodban?

– Sok minden szerettem volna lenni, amikre konkrétan emlékszem: kukás, fodrász, határőr (de csak vízi határon), kutató, aki laborban pancsol. Később mindegy mi, csak valami kutyával kapcsolatos legyen. Középiskolában konkrétan közlekedésmérnök, állatorvos, környezetmérnök és erdőmérnök szerepelt a tervek között. Mindenképpen reális dolgok foglalkoztattak, de azon belül sok minden, szerettem a biológiát, fizikát és kémiát. A matekot már annyira nem... Abban az időben volt még felvételi, csak hozott pontok alapján, a matek négyesem miatt az erdő- és környezetmérnöki szakok voltak a legnagyobb kihívások, így csak ezt a kettőt jelöltem meg. És felvettek.

Az álmok közül a laborban pancsolás kipipálva, a diplomamunkám során sok időt töltöttem laborban is. Határőr már nem szeretnék lenni. Kutyám van, drótszörny magyar vizsla, szeretünk vadászatok során együtt „dolgozni”, bár ez jelen pillanatban csak hobbi, de az első vadászatunkkor úgy éreztem, még egy gyerekkori álmom teljesítve.

– Mi eddig a legnagyobb eredményed, amire nagyon büszke vagy?

– Érdekes érzés látni, hogy a világ egy kicsi szelete átfurmálódott a munkám nyomán, mindig kíváncsian nézem, hogy mi lett abból, amit terveztem. Büszke leginkább az erdő telepítésekre vagyok. Szeretnék idővel saját magamnak erdőt telepíteni, és nyitni az erdőgazdálkodás felé.

– Van olyan ember, aki sokat segített, támogatott téged az utadon?

– Azt hiszem a szüleim pozitív hozzáállása a pályaválasztáshoz példaérték számomra, bár merben mással foglalkoznak, elfogadták a döntésemet, nem volt elvárás, hogy „márpedig édes fiam ez-és-ez lesz, neked ezzel kéne foglalkoznod”. Ugyanakkor mindig maximálisan támogatták, hogy minél több dologban kipróbálhassam magam (sport, különórák), amit cserébe elvártak az azt hiszem a kitartás, ha valamit elkezdtem, a félélet-tanévet végig kellett csinálni.

Középiskolában a biológia fizika és matek tanáraink, biztosították az alapokat ami egyetem elején jókora előny volt. Ugyanakkor emberileg három teljesen más személyiséget képviseltek. Amit tanultam tőlük:

- egyénileg kell nézni az embereket/problémákat, úgy lehet őket legjobban kezelni;
- nem szabad egy irányból nézni a dolgokat, minél több szempontból meg kell vizsgálni a kérdéseket;
- ne válj szakbarbárrá, a világnak ezer arca van, olyanok felé is nyitni kell, amit különben sosem látnál;
- értékelni az egészet kell, abszolút objektíven, és jobb a szigorú, de igazságos.

A legijesztőbb sztorim

100 km/h-val autóúton egy Nivával mentünk kifelé a területre.

Kolléga: „Evvel mit csináljak?” — és lóbálja a kezében maradt sebességváltókart.

Levegő megfagy. A mellette ül megszólal: „Add ide!”, és halál nyugalommal visszabütyköli menet közben a helyére.

– Milyen kihívások vannak a munkádban?

– Nagyon különböző körülmények között és nagyon sokféle erdőállományban dolgozunk, meg kell próbálni mindig valami megoldást keresni. Néha pofonegyszerű és rutinból megy, de mindig akad egy-két részlet, amin el kell gondolkodni. Szerencsére tényleg sok mindent látunk, ha nyitott szemmel jár az ember, lát a természetnél szép megoldásokat, amit meg lehet próbálni utánozni.

Hogy mi a legkimerítőbb? Fizikailag a meleg/hideg, és a meredek területek. Szellemileg a monotonitás, bár ez csak bent zavar, a területen le tud kötni, hogy egész nap egyedül megyek, mérek, bár van, aki meg pont ezt nem bírja.

– Mikor szoktad úgy érezni, hogy tele van a hócipőd?

– Kint ritkán van olyan nagyon mélypont, ha úgy érzem, kezdek befásulni, keresek valami olyan látványt, amit szívesen nézek, leülök és nyugiban ebédelek. Vagy fogom a telefont és felhívok valakit, akivel már régen beszéltem. (Psztt... Esetleg megszavazok magamnak egy 20 perc szundit.)

Vannak a rendszerben néha értelmetlen ötletek, amitől a hajunk égnek áll, erre néha elindul a kollégákkal a brainstorming, és elfordul, hogy az az eredménye, hogy ha változtatni nem is tudunk rajta, de sírva fetrengünk az okosabbnál okosabb megoldásjavaslatokon. ☺ Szerencsére nagyon jó a csapat, bár elég családiás a légkör, mikor kezdtem, még kb. duplája volt a létszám.

Bent ha már nagyon elegendem van, elmegyek ebéd címen sétálni, elintézni valami merben mást, vagy főzök magamnak egy teát, és amíg megiszom, próbálok valami érdekes témát körbejárni a neten.

Hazaérek és elmegyek fát vágni, hazaérek és nekiállok valami finom kaját gyártani, hazaérek bedőlök az ágyba és alszom... vagy csak úgy végre hazaérek

– Mivel kapcsolódsz ki munkaidőn kívül?

– Szeretek olvasni, sajna a gyerekek mellett ritkán marad a saját könyvemre idő, viszont nagyon vidám a gyerekkori meséimet újraolvasni. Úgyhogy az esti mese a gyerekeimmel nekem is üdítő élmény. Néha elfordul – mondjuk – hogy a harmadik mese közben elalszom, valami hülyeséget mondok félálomban, és arra ébredek, hogy valamelyik gyerek rángat, hogy „Anyá, ez nem úgy van!”

Ha sikerül a gyerekeket letenni a nagyszülőknél, akkor párommal kimegyünk vadászni, néha eljutunk moziba, vagy itthon nézünk valami jó filmet.

Szeretünk együtt kirándulni – igen akár erdőben is ☺ –, de mostanában már a múzeumbozást, várnézést is élvezik a gyerekek. Meg mi is.

Szeretek állatokkal foglalkozni, szerencsére van körülöttünk jó pár 2-4-6 lábú...Teljesen ki tud kapcsolni ha a kutya fülét vakargatom téli este a kandalló mellett egy csésze finom teával a kezemben.

– Mit tanácsolsz annak, aki hasonló pályára készül?

– Lehet, hogy az erdőtervezés nem a szakma csúcsa, de nyugodtan tekinthetjük az alapjának, és ha nem is egy életen át kell csinálni, de szerintem néhány évre érdemes belekóstolni, mert nagyon sok és sokféle erdőt lát az ember, sok tapasztalatot lehet szerezni, úgy, hogy anyagilag nem rajtunk csattan az ostor.

Via